

ÜLENURME-PEKING-ÜLENURME ehk noortefoorumil Pekingis

Lennusõit Ülenurmelt Pekingisse algas Air Balticu lennuühenduse lõpetamise tõttu seekord Riias. Kolm ja pool tundi bussisõitu ja ligi 12 tundi lennusõitu ning Ülenurme Gümnaasiumi õpilased Jonna Sild, Keidy Normann, Kristiina Kõiv, Andris Pentjārv, Rasmus Haugasmägi, Siim Parisoo, Robi Laan ja koolidirektor olidki Pekingis ülemaailmsel noortefoorumil. Seekordne Pierre de Coubertini 8. rahvusvaheline noortefoorum toimus 13.–21. augustini ja esimest korda väljaspool Euroopat – Pekingis. Osalejaid oli esimest korda kõigilt maailma kontinentidelt tänu uustulnukale Mehhiko *Oaxaca Coubertini* Instituudile.

Kõik koolide delegatsioonid olid majutatud ja võistlused toimusid suurlinna keskuses asuvas Pekingi 4. Kõrgkoolis. Antud suurürituseks oli värva- tud piisavalt vabatahtlikke, kes saatsid meid kõikjal ja abistasid vajadusel, alates lennujaama saabumise hetkedest. Kuna meie grupp oli üks varasemaid saabujaid hommikul kell viis, siis oli meil pool päeva vaba. Vaatamata meie soovile paar tundi puhata viis meie vabatahtlik meid jalgsi linnaga tutvuma. Ja loomulikult jõudsime kaubandusse ja turule. *Andris: „Siiditänav (Silk Street) on nagu maaapealne paradüüs ostuhulludele. Seal on kõike, mida hing ihkab, ja Euroopa mõistes olematute hindadega. See, kas pakutav kaup on originaal või mitte, jäägu igaühe enda otsustada. Tegu ei ole n. ö poodlemi- sega klassikalises mõttes ja kuigi hinnad võivad esialgu isegi head tunduda, on neis veel palju „õhku“, mida vähemaks lasta. Osavale kauplejale võivad kaubad kätte tulla isegi kuni kümme korda esialgsest hinnast odavamalt. Siiditänavat külastasime kokku kaks korda, esimest võib nimetada olukorraga koha- nemiseks, et teisel korral juba vilunud äriamestena hea hinnaga asju kotti pista. Ei ole vist kedagi, kellele see meeldinud ei oleks!”*

Tegelikult algasid esimese päeva õhtust väga üritusterohked päevad, kus kooli territooriumilt ei olnud võimalustki lahkuda. Võistlused toimusid neljas arvestuskategorias: sport (5 ala), teadmiste test spordiajaloo kohta, diskussioonigruppides osa- lemine olümpiamängude aluseks olevate väärtuste teemal ning isetegevuskava esitamine Vanemuise teatrisaali suuruses kooli aulas.

Noortefoorumil jälgitakse Pierre de Coubertini põhimõtet „Terves kehas terve vaim“. Seega ei toodud välja ühtegi alavõitjat, vaid tunnustati kõiki kõigi alade ja kehtestatud normide täitjaid Coubertini medaliga. Võistkonna liikmete kohustuslikud sportli- kud alad olid kaugushüpe, kuulitõuge, 100 m jooks, ujumine ja murdmaajooks poistel 2400 meetrit, tüdrukutel 1700 meetrit, lisaks kohustuslik *Tai Chi* individuaalselt kõigile. Võistelda suduses ja lämbes Pekingis ei olnud kerge. Kõik meie õpilased läbisid siiski võistlused edukalt ja täitsid kehtestatud noorte- foorumi normid.

Teadmiste testi sooritasid kõik õpilased indivi- duaalselt. Tänu tehtud kodutööle olid meie õpilastel väga head tulemused.

Ülenurme Gümnaasiumi delegatsioon 2008. aasta Pekingi olümpiamängude staadioni „Linnupesa“ ees. Vasakult Andris Pentjārv, Robi Laan, Kristiina Kõiv, Jonna Sild, Rasmus Haugasmägi, Keidy Normann, Siim Parisoo ja Olev Saluveer.

Diskussioonigruppidesse jagati kõik õpilased laiali nii, et sama kooli õpilasi oli grupis vaid üks. Toimus kolm diskussioonigruppide tööd, kus rühma- töö printsiipe jälgides tuli jõuda konsensusele ja lõpuks arvamus suure auditoriumi ees inglise kee- les esitada. Meie rühmas oli Rasmus ühe grupi arva- musliidriks.

Omamoodi huvitavad olid koolide isetegevus- kavad. Kristiina: „Kõige rohkem meeldis mulle neist kavadest Austraalia isetegevuskava. Nende esitus oli väga loominguiline. Kavas kasutati pikka triibulist riiet, mis neid kõiki ühendas. Arvan, et sellega taheti näidata inimeste ühtsust ja tugevust. Ei tohiks ka unustada nende ütlust: „Respect, respect, respect is the key!“ Eesti keelde tõlgituna tähendab see mõtet, et tuleb kõiki austada, sest see on kõige võti. Veel meeldis mulle Austria isetegevuskava, mis oli väga sisukas. Kaks tähtsat ütlust kõlasid nii: „Et üksteist austada, peab kõigepealt üksteist tundma õppima!“ Ja teine ütlus oli: „Põhimõtteliselt on inimesed kõik ühesugused, ainult nende teod ja tegemised lahutavad neid.“

Lisaks toimusid veel koolide tutvustavad etteasted ja ühisüritused, mis võtsid kogu aja. Ühel õhtul pidi iga rahvus tutvustama oma rahvuslikke tantse. Meie valitud labajalavalls osutus üle ootuste väga populaarseks ja jäi vist ainukeseks tantsuks, kus ei olnud ühtegi pealtvaatajat – kõik tantsisid.

Saime tutvuda ka mitme Pekingi vaatamis- väärsusega. Tutvusime 2008. aasta Pekingi olümpiamängude võistluspaikadega, maailma suu- rima, sada tuhat pealtvaatajat mahutava staadioniga „Linnupesa“ ja ujumiskompleksiga „Water Cube“.

Kogu olümpiakompleks on väga suurejooneliselt ehitatud ja heakorrasstatud ümbrus on üks hiinlaste lemmikkohti vaba aja sisustamiseks.

Külastasime veel kooli lähedal asuvat 24 keisri elupaika, kus kõrged aukandjad on resideerinud enam kui 500 aasta jooksul ehk nn „Keelatud linna“, mis avas oma väravad küllastajatele esimest korda 1949. aastal.

Loomulikult viidi ka meid 70 km kaugusel Juyong Guani orus Badalingis asuvalle Mingi ajastu suurele Hiina Müürile. Keegi meist ei arvanud, et müüri käimine nii raske on. Järsud tõusud kohati väga kõrgete astmetega ja tappev kuumus oli see, mis ka noored sportlased hingeldama võttis. Aga vaade ülalt oli super!

Ja märkamatuks saabuski lahkumispidu. *Andris: „See oli ilmselt kõige kurvem osa terve selle ürituse jooksul, kuna hoolimata lubadustest ja lootustest ei näe me ilmselt paljusid neist enam kunagi. Inimesed vahetasid veel viimast korda muljeid, visiitkaarte ja tegid pilte, et salvestada igaveseks mällu üks meel- dejäävamaid nädalaid, mis neil üldse elus on olnud. Ja siis oligi aeg lahkuda. Kes valas pisaraid, kes pidas sisemist võitlust iseendaga, et mitte nutma hakata...“*

Kuid üks on kindel – seda suurepäraselt üritust meenutavad arvukad fotod, videod ja sõbrad, kes jäävad meile kogu eluks.“

OLEV SALUVEER,
Ülenurme Gümnaasiumi direktor